

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił co następuje:

M. M. (1) jest właścicielką przychodni weterynaryjnej przy ul. (...) w W.. W dniu 11 lutego 2011 r. około godz. 17.30 do poczekalni przychodni weszły dwie osoby – mężczyzna i kobieta z psem, oraz bezpośrednio za nimi także R. K. (1). W czasie gdy osoby, które przyszły z psem weszły wraz z M. M. (1) znajdowały się w gabinecie lekarskim, R. K. (1) pozostał w poczekalni i oglądał preparaty lekarskie znajdujące się na ladzie, a jego niecodzienne zachowanie zwróciło uwagę M. M. (1), gdyż drzwi do gabinetu lekarskiego, nie były zamknięte. W pewnej chwili, wykorzystując fakt, iż M. M. (1) była zajęta wykonywaniem obowiązków służbowych, R. K. (1) wszedł za ladę, a następnie wszedł do sąsiedniego pomieszczenia, gdzie zauważył leżącą na krześle damską torebkę należącą do M. M. (1). R. K. (1) przeszukał zawartość tej torebki i wyjął z niej portfel, w którym znajdowały się pieniądze w kwocie około 1.000 złotych, dowód osobisty na nazwisko M. M. (1), karta bankomatowa oraz prawo jazdy, który schował do kieszeni kurtki, po czym wyszedł z przychodni. R. K. (1) znajdując się na podwórku za jednym z sąsiednich bloków, przeszukał zawartość portfela, z którego zabrał pieniądze, a następnie portfel z dokumentami wyrzucił do kosza w pobliżu ul. (...). Skradzione pieniądze przeznaczył na zakup środków odurzających, jedzenia oraz papierosów. Gdy M. M. (1), po zakończonej pracy około godz. 19.30, zorientowała się, że ze znajdującej się na zapleczu torebki skradziono portfel z zawartością pieniędzy i dokumentów, niezwłocznie o powyższej sytuacji zawiadomiła policję. Łączna wartość szkody wyrządzonej przez R. K. (1) na rzecz M. M. (1) stanowiła kwotę 1.100 złotych.

W dniu 20 lutego 2011 r. po godz. 16tej K. M. wracała z Dworca Wschodniego do swojego miejsca zamieszkania. Gdy szła ul. (...) na wysokości drugiej klatki budynku, podbiegł do niej od tyłu R. K. (1) - ubrany w bluzę z założonym na głowie kapturem, a twarz miał zasłoniętą szalikiem - który już wcześniej ją obserwował i zauważył, że ma przewieszoną przez ramię na pasku torebkę. W torebce tej znajdowały się pieniądze w kwocie 50 złotych, zegarek męski, okulary optyczne, portmonetka oraz portfel. R. K. (1) złapał ją za lewą ramię, a gdy K. M. odwróciła się - obiema rękami złapał za torebkę, którą mocno szarpał do siebie. Wówczas K. M. złapała obiema rękami za pasek torebki, co uniemożliwiało mu wyrwanie torebki. R. K. (1) przez chwilę szarpał się z K. M. usiłując wyrwać jej torebkę, po czym w pewnej chwili lewą ręką ściskając łokieć pokrzywdzonej oderwał jej rękę od torebki, szarpnął mocno za torbę, w wyniku czego K. M. przewróciła się na ziemię. R. K. (1), widząc, że pokrzywdzona w dalszym ciągu nie puszcza torebki, używając siły fizycznej, wyszarpnął ją, wykręcając jej rękę, co spowodowało, że K. M. puściła torbę. R. K. (1) zabrał torebkę i niezwłocznie oddał się z miejsca zdarzenia w kierunku ul. (...). Swoim zachowaniem R. K. (1) spowodował u K. M. obrażenia ciała w postaci zwichnięcia stawu ramienniego – łopatkowego lewego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej lewej, które skutkowało naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Bezpośrednio po dokonaniu zaboru przez R. K. (1) torebki pokrzywdzonej z klatki schodowej pobliskiego bloku wyszli R. S. i M. B., którzy słysząc krzyk pokrzywdzonej podjęli pościg za uciekającym sprawcą. R. K. (1) uciekając z miejsca zdarzenia, po sprawdzeniu zawartości torebki, zabrał z niej pieniądze w kwocie 50 złotych oraz zegarek męski, zaś torebkę z zawartością portfela, portmonetki z dokumentami, okularów optycznych, porzucił przy śmietniku przy ul. (...). Torebkę tę R. S. i M. B. przekazali, wezwanym w międzyczasie na miejsce zdarzenia, funkcjonariuszom policji. Łączna wartość szkody wyrządzonej przez R. K. (1) na rzecz K. M. stanowiła kwotę 530 złotych. Skradzione pieniądze R. K. (1) przeznaczył na zakup środków odurzających.

W dniu 07 stycznia 2011 r. funkcjonariusze (...) W. VI A. G., J. P., E. K. i A. J. (1), wykonywali obowiązki służbowe na terenie P.. Około godz. 12.20 znajdując się w rejonie ul. (...), gdzie według anonimowej informacji, miały spotykać się osoby zażywające środki odurzające, na wysokości budynku przy ul. (...) zauważyli mężczyznę, którego wygląd uzasadniał przypuszczenie, iż jest osobą uzależnioną od heroiny i nerwowo się zachowywał, między innymi rozglądał się dookoła czy nie jest obserwowany. W związku z tym wymienieni funkcjonariusze wylegitymowali tego mężczyznę, którym okazał się R. K. (1). W trakcie tej czynności R. K. (1) był nerwowy i miał zaciśniętą pięść. W trakcie przeszukania ujawniono przy nim 5 zawiniątek z folii aluminiowej z zawartością proszku koloru brązowego. R. K. (1) oświadczył,

że jest to heroina. R. K. (1) został zatrzymany, a następnie przewieziony do (...) W. VI. Po przeprowadzeniu badań fizykochemicznych zawartości wszystkich ujawnionych u R. K. (1) zawiniątek z folii aluminiowej okazało się, że znajdowały się w nich środki odurzające w postaci heroiny o wadze 0,80 grama netto. Posiadana przez R. K. (1) ilość ww. substancji stanowi od 2 do 8 typowych porcji handlowych heroiny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: M. M. (1) (k. 3-4, 433-436), K. M. (k. 21-22, 34-36, 57-59, k. 436-438), A. G. (k. 154, 438-439), R. S. (k. 466-467), A. J. (2) (k. 522), M. B. (k. 522-523), częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 47-48, 432-433), protokołu zatrzymania osoby (k. 7), protokołu przeszukania osoby (k. 8-9), protokołu przeszukania (k. 11-12, 142-143, 145-147), protokołu okazania (k. 34-36), protokołu oględzin (k. 37-39), opinii sądowo-lekarskiej (k. 65-66), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 152), opinii z zakresu badań fizyko-chemicznych (k. 175-176).

Oskarżony R. K. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego w dniu 23.02.2011 r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odnośnie pierwszego z nich wyjaśnił, że w dniu 18.02.2011 r. po południu chodził po okolicy ul. (...) szukając żeby coś ukradł. Gdy znajdował się na ul. (...) zobaczył lecznicę dla zwierząt, wszedł do środka, zaraz zanim weszli klienci z psem, którzy udali się z lekarzem na zaplecze żeby zbadać psa. Oskarżony wyjaśnił, że stał przy ladzie i oglądał znajdujące się tam lekarstwa. W pewnej chwili wszedł za ladę, do pomieszczenia na zapleczu, gdzie zauważył leżącą na krześle torebkę. Oskarżony z torebki tej wyjął brązowy skórzany portfel, włożył go do kieszeni kurtki i wyszedł z lecznicy. Następnie poszedł za blok, gdzie sprawdził zawartość portfela, zabierając z niego pieniądze w kwocie 600 lub 650 złotych. Pieniądze wydał na narkotyki, jedzenie i papierosy, zaś portfel z dokumentami wyrzucił do kosza w pobliżu ul. (...). Oskarżony opisał także okoliczności popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w dniu 20.02.2011 r. idąc ul. (...) zobaczył kobietę „po pięćdziesiątce” idącą od strony Dworca Wschodniego w kierunku ul. (...), która miała przewieszoną przez lewe ramię torebkę. Oskarżony szedł za nią, a następnie podszedł do niej z tyłu i złapał obiema rękoma za torebkę, którą mocno szarpnął, ale w tym momencie kobieta ta złapała rękoma za pasek torebki przytrzymując ją co uniemożliwiło zerwanie paska. Doszło do szarpaniny, w trakcie której oskarżony ciągnął za torebkę, a pokrzywdzona trzymała pasek. W końcu udało mu się wyrwać torebkę, wówczas od razu odwrócił się i nie oglądając się na tę kobietę zaczął uciekać. Oskarżony zaprzeczył jakoby ja uderzył czy przewrócił, uciekł do domu na ul. (...), gdzie wyjął z torebki portfel, zabrał kwotę 56 złotych, zaś portfel z zawartością między innymi dokumentów wrzucił z powrotem do torebki, którą oddał znajomym z widzenia chłopakom, od których dowiedział się, że pokrzywdzoną zabrano do szpitala. Pieniądze wydał na narkotyki (k. 48-48v). W trakcie przesłuchania w dniu 05.06.2012 r. oskarżony przyznał się do kradzieży portfela przy ul. (...) w W. oraz do posiadania środków odurzających. Nie przyznał się do popełnienia rozboju i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 235).

W trakcie rozprawy oskarżony R. K. (1) najpierw przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień, a następnie po konsultacji z obrońcą oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów i korzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 432-433).

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w trakcie postępowania przygotowawczego podczas pierwszego przesłuchania w dniu 23.02.2011 r., w których R. K. (1) szczegółowo przedstawił okoliczności popełnienia zarzucanych w pkt I i II aktu oskarżenia czynów, albowiem w przeważającej części wyjaśnienia te korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym treścią zeznań pokrzywdzonych M. M. (2) i K. M.. Sąd nie uwzględnił twierdzeń oskarżonego jakoby w trakcie zdarzenia z udziałem K. M. jedynie szarpał za torebkę pokrzywdzonej, nie stosując bezpośrednio wobec niej siły fizycznej, albowiem przeczy temu treść zeznań pokrzywdzonej, która zarówno w toku śledztwa, jak i przed sądem wskazała, że oskarżony najpierw uderzył ją w ramię, a następnie widząc, że pokrzywdzona w dalszym ciągu nie puszcza torebki, używając siły fizycznej, wyszarpnął ją, wykręcając jej rękę, co spowodowało, że K. M. puściła torbę oraz doznała wskazanych w treści opinii sądowo-lekarskiej obrażeń ciała. Za niewiarygodne uznać należy także wyjaśnienia oskarżonego w zakresie dotyczącym sposobu pozbycia się przez niego przedmiotowej torebki, albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym zeznań świadków R. S., M. B., także A. J. (2), który wykonywał czynności służbowe na miejscu zdarzenia, wynika, że oskarżony w

trakcie ucieczki, po sprawdzeniu zawartości torebki, zabrał z niej pieniądze w kwocie 50 złotych oraz zegarek męski, zaś torebkę z zawartością portfela, portmonetki z dokumentami, okularów optycznych, porzucił przy śmietniku przy ul. (...), gdzie została ujawniona przez ww. świadków. Wyjaśnienia oskarżonego R. K. (2) w zakresie sposobu jego zachowania wobec K. M. w trakcie zdarzenia stanowią przyjętą linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu występki rozboju. Oceniając treść wyjaśnień złożonych przez oskarżonego na rozprawie głównej Sąd nie miał wątpliwości, że wycofanie się z treści wyjaśnień złożonych w trakcie śledztwa i zaprzeczenie jakoby był sprawcą zarzucanych mu czynów wynika z przyjętej na potrzeby niniejszej sprawy linii obrony. W ocenie Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego trudno racjonalnie wytłumaczyć powody złożenia przez R. K. (2) w trakcie śledztwa tak szczegółowych wyjaśnień, w których opisał zarówno powody, jak i sposób popełnienia przestępstw, w sytuacji gdyby przestępstw tych nie popełnił. Trudno bowiem uznać, aby oskarżony składając wyjaśnienia tej treści sam siebie obciążał. Sąd miał na uwadze, iż w treści złożonych zeznań pokrzywdzone M. M. (1) i K. M., nie potwierdziły że sprawcą dokonanych na ich szkodę czynów był oskarżony, co wynika w przypadku M. M. (1) z faktu, że nie widziała momentu kradzieży, zaś w przypadku K. M. z ubioru oskarżonego świadczącego o działaniu zaplanowanym i wyrachowanym, nie mniej jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym pierwotnie składanych przez oskarżonego wyjaśnień, zeznań pokrzywdzonych oraz pozostałych świadków, Sąd nie miał wątpliwości, że sprawcą dokonanych na szkodę M. M. (1) i K. M. czynów zabronionych był R. K. (1).

Zeznania pokrzywdzonej M. M. (1) Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są spójne i konsekwentne, ponadto zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego, w tym treścią wyjaśnień oskarżonego złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego. M. M. (1) szczegółowo opisała okoliczności, w jakich doszło do kradzieży portfela z zawartością pieniędzy oraz dokumentów z prowadzonej przez nią Przychodni (...) w dniu 18.02.2011 r., wskazała, że doszło do tego gdy znajdował się w gabinecie lekarskim z osobami, które przyszły z psem. M. M. (1) nie miała żadnych wątpliwości, że kradzieży dokonał mężczyzna, który znajdował się wówczas w poczekalni i nienaturalnie, dziwnie się zachowywał. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że samego momentu kradzieży nie widziała, zaś utratę należących do niej rzeczy stwierdziła dopiero po zakończeniu pracy w tym dniu. Sąd nie znalazł powodów, aby przyjąć, iż zeznania M. M. (1) nie odzwierciedlają jej rzeczywistej wiedzy co do przebiegu zdarzenia z dnia 18.02.2011 r.

Sąd uwzględnił także zeznania pokrzywdzonej K. M., albowiem pokrzywdzona pomimo niewątpliwie traumatycznego przeżycia, jakim było dokonanie na jej szkodę w dniu 20.02.2011 r. występkę rozboju, w sposób logiczny, spójny, rzeczowy i konsekwentny potrafiła odtworzyć przebieg tego zdarzenia opisując zarówno sposób zachowania sprawcy, jak jego wygląd i ubiór, wskazujący na działanie zaplanowane, utrudniający czy uniemożliwiający ofierze rozpoznanie twarzy sprawcy. Z zeznań K. M. wynika, że została zaatakowana od tyłu przez oskarżonego, który najpierw szarpał jej torbę, a następnie wobec oporu pokrzywdzonej użył siły fizycznej odrywając jej rękę od torby oraz doprowadzając do jej przewrócenia na ziemię, po czym gdy pokrzywdzona w dalszym ciągu nie puściła torebki, oskarżony tak mocno szarpnął za torbę, że wykręcił rękę pokrzywdzonej powodując obrażenia ciała w postaci zwichnięcia stawu ramiennego-łopatkowego lewego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej lewej i z torebką zaczął uciekać w stronę ul. (...). Pokrzywdzona K. M. w treści zeznań opisała także okoliczności związane z podjętym pościgiem przez znajdującą się w pobliżu mężczyzn, w wyniku którego odzyskano torebkę, jednakże bez pieniędzy oraz męskiego zegarka, jak również konsekwencje, jakie to zdarzenie miało dla jej stanu zdrowia. Z relacji K. M. wynika, że nie rozpoznała sprawcy w trakcie czynności okazania wizerunku, gdyż był zamaskowany, nie mogła go rozpoznać tylko po oczach. W ocenie Sądu zeznania K. M. są szczerze i odzwierciedlają przebieg zdarzenia w sposób zapamiętany przez świadka. Zeznania te co do przebiegu zdarzenia, a także okoliczności związanych z pościgiem za oskarżonym, odnalezieniem przez osoby trzecie torebki pokrzywdzonej, są zgodne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym treścią zeznań świadków R. S., M. B. i A. J. (2).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków R. S. i M. B., którzy brali udział w pościgu, za oskarżonym, który w dniu 20.02.2011 r. dokonał rozboju na szkodę K. M., albowiem zeznania te wzajemnie się uzupełniają, ponadto są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Wymienieni świadkowie zgodnie potwierdzili, iż biegli za mężczyzną, który zabrał kobiecie torebkę na ul. (...) w W., sprawca tę torebkę rzucił, zaś świadkowie przekazali ją Policji. R. S. i M. B. nie byli w stanie potwierdzić tożsamości sprawcy, albowiem był do nich odwrócony tyłem, ubrany w kaptur, poza tym

zdarzenie miało miejsce w porze wieczornej. Zeznania ww. świadków miały uzupełniający charakter dla dokonanych ustaleń w sprawie.

Z zeznaniami R. S. i M. B. korespondują zeznania świadka A. J. (2), który jako funkcjonariusz policji w tym dniu po przybyciu na miejsce zdarzenia, dokonywał czynności rozpytania między innymi R. S. i M. B. na okoliczności tego zdarzenia oraz sporządził stosowną notatkę urzędową (k. 19). Przesłuchany na rozprawie świadek A. J. (2) – po okazaniu notatki urzędowej z dnia 20.02.2011 r. potwierdził okoliczność jej sporządzenia, jednakże z uwagi na upływ czasu, nie kojarzył szczegółów tej interwencji. Zeznania A. J. (2) miały drugorzędne znaczenie dla dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. G., tj. funkcjonariusza Policji, który w dniu 07 stycznia 2011 r. w toku wykonywanych czynności służbowych wspólnie z J. P., E. K. i A. J. (1), najpierw podjęli obserwację okolic bloku przy ul. ul. (...), a następnie w trakcie legitymowania oskarżonego R. K. (1) ujawnili przy nim 5 zawiniątek z folii aluminiowej z zawartością heroiny, albowiem zeznania te są spójne i zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym treścią protokołów: przeszukania osoby, oględzin rzeczy, użycia testera narkotykowego oraz opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań fizykochemicznych. A. G. w treści zeznań opisał zarówno okoliczności poprzedzające ujawnienie przy oskarżonym środków odurzających w postaci heroiny, a związane z podejmowanymi czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi pod ww. adresem, co do którego zachodziło podejrzenie, że spotykają się tam osoby handlujące narkotykami, jak również dotyczące czynności legitymowania oskarżonego i ujawnienia przy nim wskazanej wyżej substancji, w tym nerwowego zachowania oskarżonego, które potwierdzało przypuszczenie, że posiada przy sobie środki odurzające. Oceniając treść zeznań świadka A. G. stwierdzić należy, iż w sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności podważające ich wiarygodność, czy dające podstawę do stwierdzenia, iż okoliczności i przebieg opisywanych czynności wyglądały inaczej, niż zrelacjonował to A. G..

Nie miały znaczenia dla niniejszej sprawy zeznania świadka M. M. (3), który zamieszkując w lokalu zajmowanym przez oskarżonego R. K. (1) i jego brata, nie miał wiedzy czy w lokalu tym oskarżony przechowywał środki odurzające, jak również nie był świadkiem ich zażywania przez oskarżonego. M. M. (3) jedynie potwierdził, że był obecny przy czynności przeszukania lokalu przez policję, jednakże nie ujawniono wówczas żadnych narkotyków.

Biegły K. L. w treści opinii sądowo-lekarskiej stwierdził, że w wyniku zdarzenia z dnia 20 lutego 2011 r. pokrzywdzona K. M. doznała obrażeń ciała w postaci zwichnięcia stawu ramiennieo-łopatkowego lewego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej lewej, a obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. (k. 65-66).

Z treści opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań fizykochemicznych wynika, że zabezpieczona od R. K. (1) substancja to heroina w ilości 0,80 grama netto, będąca środkiem odurzającym grup I-N i IV-N, którego posiadanie jest zabronione przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii., Wskazana ilość heroiny stanowi około 2 do 8 porcji handlowych (działek) tego środka odurzającego.

Sąd uwzględnił treść ww. opinii przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem są jasne, pełne, wewnątrznie niesprzeczne, ponadto zostały sporządzone w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, przez osoby mającą fachową wiedzę i doświadczenie w dziedzinie stanowiącej ich przedmiot.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., w szczególności w postaci: protokołu zatrzymania osoby (k. 7), protokołu przeszukania (k. 11-12, 142-143, 145-147), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 152), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego po dokonaniu jego oceny w oparciu o kryteria wskazane w art. 7 k.p.k., Sąd uznał, iż wina oskarżonego R. K. (1) odnośnie zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony R. K. (1) w dniu 18 lutego 2011 r. w W. z pomieszczenia Przychodni (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia portfel z zawartością pieniędzy w kwocie ok. 1.000 zł, dowodu osobistego na nazwisko M. M. (1), karty bankomatowej oraz prawa jazdy czym spowodował straty w wysokości 1.100 zł na szkodę M. M. (1). Podkreślić należy, iż: „Kradzież jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci objęcia rzeczy wyjętej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy. Zgodnie z dominującą w polskiej doktrynie i orzecznictwie teorią zawładnięcia skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie (zob. wyrok SN z 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110). Podkreślić także należy, iż w sytuacji gdy sprawca dokonuje czy usiłuje dokonać kradzieży, przy czym przedmiotem zaboru jest cudza rzecz ruchoma oraz dokument tożsamości lub stwierdzający prawo majątkowe określonej osoby (np. kradzież torebki zawierającej takie przedmioty), przestępstwo to podlega kumulatywnej kwalifikacji prawnej na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. Przy czym warunkiem przypisania kradzieży wymienionego dokumentu jest stwierdzenie, iż sprawca miał świadomość, że wśród zabranych przedmiotów znajduje się taki dokument i chciał go przywłaszczyć. Kradzież dokumentu, podobnie jak kradzież rzeczy, jest bowiem przestępstwem umyślnym kierunkowym (tak A. M. w Komentarzu do art. 275 k.k., Lex (...)). W realiach niniejszej sprawy okoliczności przedmiotowe zdarzenia z dnia 18 lutego 2011 r., w szczególności sposób zachowania oskarżonego, tj. przeszukiwanie pozostawionej przez pokrzywdzoną na zapleczu przychodni weterynaryjnej torby, także trzymanie w ręku uprzedniego wyjętego z torby portfela, w którym znajdował się dowód osobisty, prawo jazdy, karta bankomatowa uprawniająca do pobrania pieniędzy, a także pieniądze, jednoznacznie wskazują, że R. K. (1) działał z zamiarem zaboru portfela wraz z zawartością wskazanych przedmiotów, jednocześnie oskarżony będąc osobą dorosłą, poczytalną i posiadającą pełną zdolność rozpoznawania znaczenia swojego czynu i kierowania postępowaniem, miał świadomość i akceptował fakt, że w portfelu oprócz pieniędzy znajdują się także dokumenty, w tym dowód osobisty oraz karta bankomatowa uprawniająca do pobrania pieniędzy.

Oskarżony R. K. (1) w dniu 20 lutego 2011 r. w W. przy ul. (...) dokonał rozboju na osobie K. M., w ten sposób, że doprowadził ją do stanu bezbronności, poprzez szarpanie i przewrócenie na ziemię, powodując uszkodzenie ciała w postaci zwichnięcia stawu ramiennieo-łopatkowego lewego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej lewej skutkujących naruszeniem czynności ciała na okres powyżej siedmiu dni, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia torebkę damską z zawartością pieniędzy w kwocie 50 zł, zegarka męskiego, okularów optycznych, portmonetki oraz portfela czym spowodował straty w wysokości 530 zł na szkodę K. M.. Swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd nie miał także wątpliwości, iż oskarżony R. K. (1) w dniu 07 stycznia 2011 r. w W. przy ul. (...) wbrew obowiązującym przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci 5 sztuk zawiniątek z folii aluminiowej z zawartością heroiny o łącznej wadze 0,80 grama netto, czym wypełnił ustawowe znamiona występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował kilkukrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu zarówno na daty popełnienia przestępstw będących przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu, jak i w późniejszym okresie, a więc do wydania wyroku w niniejszej sprawie (karta karna - k. 450-452), działanie z niskich pobudek, w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia – zuchwały, wręcz brutalny sposób działania oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował stosunkowo niewielką wartość wyrządzonej pokrzywdzonym M. M. (1) i K. M. szkody.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu R. K. (1) przy zastosowaniu normy art. 37b k.k. kary - za czyn zarzucany w pkt I aktu oskarżenia karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 miesięcy

ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn zarzucany w pkt II aktu oskarżenia karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 18 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn zarzucany w pkt III aktu oskarżenia karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz karę 2 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym i w konsekwencji karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin w stosunku miesięcznym - uznając ww. kary za adekwatne zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również za realizujące swoje w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego, ponadto za sprawiedliwe w odczuciu społecznym.

Sąd wymierzył oskarżonemu R. K. (1) karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 lat ograniczenia wolności, a więc na zasadzie asperacji, mając na względzie, iż jedynie między czynami zabronionymi przypisanymi z pkt I i II zachodzi ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, zarówno jeżeli chodzi o czas ich popełnienia przez oskarżonego, jak również rodzaj dóbr chronionych tymi przepisami. Przeciwnie orzeczeniu kary łącznej na zasadzie całkowitej absorpcji w ocenie Sądu oprócz braku ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego ostatniego z przypisanych mu w wyroku czynów z pozostałymi, przemawia zarówno ilość popełnionych występków, ich charakter, okoliczności ich popełnienia, w tym sposób zachowania oskarżonego oraz znaczna społeczna szkodliwość czynów popełnionych na szkodę M. M. (1) i K. M..

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że brak jest w obecnej chwili podstaw do uznania, iż w stosunku do oskarżonego występuje pozytywna prognoza kryminologiczna odnośnie przestrzegania przez niego porządku prawnego w przyszłości, której istnieje uzasadniałoby zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Za takim stwierdzeniem przemawia fakt, iż R. K. (1) był już kilkakrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, także na karę pozbawienia wolności z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia jej wykonania, którą następnie zarządzono do wykonania. Należy zatem stwierdzić, że dotychczasowe skazania nie wpłynęły pozytywnie na zmianę jego postępowania. R. K. (1) w dalszym ciągu nie wykazuje respektu i poszanowania dla obowiązującego prawa. W związku z powyższym Sąd uznał, iż wobec oskarżonego nie występuje pozytywna prognoza kryminologiczna warunkująca orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wręcz przeciwnie biorąc pod uwagę demoralizację i niepoprawność zachowania oskarżonego, jego dalsza resocjalizacja powinna odbywać się w warunkach pełnej izolacji i tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności, orzeczone na zasadzie art. 37b k.k., a więc poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za występki rozboju, skłoni go do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania i jego zmiany w przyszłości, ponadto, co niemniej ważne, stanowić będzie karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Stosując natomiast powołany przepis art. 37b k.k. Sąd miał na względzie, że wymierzenie oskarżonego kary łącznej jest zasadne z tego względu, że oskarżony jest na etapie zakładania rodziny, urodziło mu się niedawno dziecko, wyraża wolę uczestnictwa w wychowaniu dziecka i opieki nad rodziną. Orzeczone kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy nie będzie zatem stała na przeszkodzie podrzymania przez oskarżonego bieżącej więzi emocjonalnej z dzieckiem i swoją partnerką, umożliwiając oskarżonemu po okresie odbycia przez niego kary pozbawienia wolności, osobiste uczestniczenie w procesie jego wychowania oraz spełnienie się jako głowa rodziny. Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności Sąd miał na względzie, iż tak ukształtowana kara łączona poprzez zobowiązanie oskarżonego na dalszym etapie jej wykonania do odbywania kary ograniczenia wolności w orzeczonej wymiarze 2 lat, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 godzin miesięcznie, będzie miała również dodatkowy walor wychowawczy oraz prewencyjny dla oskarżonego.

Biorąc pod uwagę okoliczność, iż szkoda wyrządzona przez R. K. (1) pokrzywdzonym M. M. (1) i K. M. do dnia dzisiejszego nie została naprawiona Sąd stosownie do treści art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do jej naprawienia w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. M. (1) kwoty 1.100 złotych oraz na rzecz K. M. kwoty 5.000 złotych – tytułem zadośćuczynienia pieniężnego.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22.02.2011 r. do dnia 23.02.2011 r. oraz w dniu 07.01.2011 r.

Stosownie do dyspozycji art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł o przepadku na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci zatrzymanej u oskarżonego heroiny jako przedmiotu pochodzącego z przestępstwa.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 2 pkt 2 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 1.136,52 złotych zawierającą należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.